

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. гр.Велинград, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, II - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И.КА Н. ПЕНЧЕВА

при участието на секретаря ДОНКА ЕМ. ТАБАКОВА
като разгледа докладваното от И.КА Н. ПЕНЧЕВА Гражданско дело № 20235210100999 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правна квалификация чл. 135, ал. 1 ЗЗД от И. Й. Г. против Н. Й. А. и А. В. А. за обявяване на относително недействителна по отношение на ищеца на сключената между ответниците разпоредителна сделка, обективизирана в Нотариален акт № 195/05.07.2023г. по нот. дело № 189/2023г. на нотариус с район на действия РС Велинград, с която Н. Й. А. дарява на А. В. А. 3/8 ид. части от ПИ с идентификатор 10450.502.170, по КККР на град Велинград, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, целия с площ от 268кв.м., с номер по предходен план: имот 2919, от кв. 348, парцел III, с адрес на имота: град Велинград, ул.***** № 6, ведно с 3/8 ид части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10450.502.170.1.1 по КККР на гр. Велинград, с адрес на самостоятелния обект: град Велинград, ул. ***** № 6, етаж 1, с предназначение жилище, апартамент, брой нива на обекта-едно, с площ по документ за собственост 71 кв.м., а по скица със застроена площ от 66 кв.м., ниво едно, който самостоятелен обект се намира в жилищна сграда многофамилна с идентификатор 10450.502.170.1 по КККР на гр. Велинград, брой етажи три, ведно с 3/8 ид части от сграда с идентификатор 10450.502.170.2, застроена площ от 17 кв.м., брой етажи-един, предназначение - хангар, депо.

Твърди се, че ищцата е кредитор на ответницата Н. Й. А. на парично вземане за 12 049.83лв. по влязло в Решение № 267 от 13.12.2021г. по въззивно гражданско дело № 695 от 2021г. на ОС Пазарджик, представлящо стойността на разполагаемата част от наследството на С. И.ова Г.а, която сума Н. А. е осъдена да заплати на ищеца за възстановяване на запазената му част и връщането в наследството на С. И.ова Г.а на ПИ с идентификатор

10450.502.170, по КKKP на град Велинград, находящ се в град Велинград, ул. ***** № 6, ведно със самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10450.502.170.1.1, в град Велинград, ул. ***** № 6, етаж 1, с жилище, апартамент, ведно със сграда с идентификатор 10450.502.170.2, застроена площ от 17 кв.м., брой етажи-един, предназначение - хангар, депо.

Решението било вписано в Служба по вписванията при РС Велинград на 27.01.2023г.

Твърди се, че на 03.04.2023г. било образувано изпълнително производство за събиране на вземането, което и понастоящем не било събрано. В хода на изпълнителното дело ищецът разбрал, че на 05.07.2023г. ответницата Н. А. се разпоредила в полза на ответницата А. А. с безвъзмездна сделка-дарение, обективирана в Нотариален акт вх. рег.№ 1216, вх.рег.№1214, акт 183, ТОМ-IV, дело 731/2023г. на СВ при РС Велинград с възстановената част от наследственото имущество.

Поддържа се, че сделката била сключена, за да се увреди ищеца. Доколкото Н. Й. А., знаела че дължи на И. Г. сума в размер на 12 049.83лв фактът на безвъзмездното разпореждане с имуществото на длъжника разкривал намерението му за увреда на кредитора ищец и поставянето му в положение да не може да събере вземането си. Знание за увреждане се презумирало и по отношение на приобретателката А. А., която била дъщеря на прехвърлителката и също знаела за задължението, но доколкото сделката е безвъзмездна знанието за увреждане било правноирелевантно.

С оглед на гореизложеното, иска от съда да се произнесе с решение, с което да обяви за относително недействителен на основание чл. 135, ал. 1 от ЗЗД по отношение на И. Й. Г. сключения между Н. Й. А. и А. В. А. договор за дарение на 3/8 ид части от ПИ с идентификатор 10450.502.170, по КKKP на град Велинград, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, целия с площ от 268 кв.м., с номер по предходен план: имот 2919, от кв. 348, парцел III, с адрес на имота: град Велинград, ул. ***** № 6, ведно с 3/8 ид части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10450.502.170.1.1, с адрес на самостоятелния обект: град Велинград, ул. ***** № 6, етаж 1, с предназначение: жилище, апартамент, брой нива на обекта-едно, с площ по документ за собственост 71 кв.м., а по скица със застроена площ от 66 кв.м., ниво едно, който самостоятелен обект се намира в сграда 10450.502.170.1-жилищна сграда многофамилна, брой етажи три, ведно с 3/8 ид части от сграда 10450.502.170.2 със застроена площ от 17 кв.м., брой етажи-един, предназначение - хангар, депо, обективиран в Нотариален акт № 195/05.07.2023г. по нот. дело № 189/2023г. на нотариус с район на действия РС Велинград.

Претендира разноси.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците оспорват основателността на иска.

Излагат, че след влизане в сила на съдебно Решение № 267/13.12.2021 г. ответницата Н. А. се снабдила с документи, доказващи правото ѝ на

собственост върху имотите, предмет на разпоредителната сделка и възложила на вещо лице оценител изготвяне на оценка, с цел да отправи коректно и мотивирано предложение на споразумение. Макар такова да било отправено на 24.10.2023г. и получено на 26.10.2023г., ответникът не го приел, а предявил настоящия иск.

Не оспорват, че ищецът е кредитор на присъдената с решението на Окръжен съд Пазарджик парична сума в негова полза, напротив те били включени в предложението за споразумение за доброволна делба, чието съдържание възпроизвеждат в отговора на исковата молба и приканват отново ищецът да го подпише.

Не оспорват сключването на извършената разпоредителна сделка с идеалните част от имотите. Излагат обаче, че това не било с намерение да се увреди кредитора. Единственото предназначение на сделката било да докаже правото им на собственост и правото на продажба.

Считат, че с предявения иск ищецът целял да продължи да ползва самостоятелно съсобствените самостоятелни обекти и земята в имота, както правил от години. В подкрепа на този извод били действията му, с които вместо отговор на предложението за споразумение за доброволна делба, завел настоящото дело.

Излагат, че освен това ищецът се снабдил с Нотариален акт за собственост върху недвижим имот съставен въз основа на надлежни писмени документи с № 177, том I, Рег. № 2075, дело 164 от 09.06.2022 г., с който бил признат за едноличен собственик на земята, въпреки водения спор относно правото на собственост, който приключил в тяхна полза. Тези действия били узнати на 30.08.2023 г. и давали право на ответниците, в едногодишен срок от датата на узнаване, да поискат от РС Велинград обявяване на нотариалния акт за нищожен. В тази връзка предлагат на ищеца да не предприема действия по обявяване на акта за нищожен, при положение, че и преди узнаването на обстоятелството са предложили на ищеца да придобият идеалните части от обекта, признавайки тяхната претенция.

Претендират предявеният иск да бъде отхвърлен като неоснователен, тъй като не било налице неизпълнение на задължението по влязлото в сила съдебно решение, дори напротив ответниците, като ощетена страна, са го посочили като елемент в проект за споразумение.

Съобразно релевираните от страните твърдения и възражение и като прецени отделно и в съвкупност представените доказателства, съдът намира следното:

Искът по чл. 135 ЗЗД има за предмет потестативното право на кредитора да обяви за недействителна по отношение на себе си сделка/или друго правно действие/, с която длъжникът го уврежда. Това право възниква за кредитора, когато сделката е увреждаща и е безвъзмездна или е възмездна, но длъжникът и третото лице са знаели за увреждането, както и когато увреждащата сделка е извършена преди възникване на вземането, но тя е предназначена от

длъжника и третото лице да увреди кредитора. Отменителният иск по чл. 135 ЗЗД е основателен, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или извършва други правни действия, с които се създават трудности за удовлетворение на кредитора, в т. ч. опрощаване на дълг, обезпечение на чужд дълг, изпълнение на чужд дълг без правен интерес и др. Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникване на кредиторското вземане. Субективната предпоставка по чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД – знание на третото лице, правопреемник на длъжника, за увреждането на кредитора, - е част от фактическия състав на правото на кредитора по чл. 135 ЗЗД, когато увреждащото действие е възмездно и вземането е възникнало преди длъжникът да го извърши – арг. от чл. 135, ал. 1, изр. 2 ЗЗД. Предпоставката не е условие за възникване на това право, когато увреждащото действие е безвъзмездно. Тогава само длъжникът трябва да знае, че има кредитор и действието го уврежда по арг. от чл. 135, ал. 1, изр. 1 ЗЗД / в този смисъл Решение № 64/07.05.2021 г. по гр. д. № 2549 по описа за 2020 г., IV г. о. на ВКС/.

Кредитор по иска е всяко лице, за което е възникнало спрямо длъжника парично или непарично вземане, което не погасено или прекратено, като не е необходимо същото да е ликвидно и изискуемо. Правото на кредитора по чл. 135 ЗЗД не се предпоставя от установяване на вземането с влязло в сила решение. Такова качество е налице от момента на възникване на задължение на едно лице към друго, при проявление на определен юридически факт, например получаването на дадена в заем сума, непозволено увреждане, получаване на нещо без основание и пр.

От представените доказателства по делото се установява, че ищецът е кредитор на ответницата Н. Й. А. за парично вземане в размер на 12 049,83 лв. по влязло в сила на 18.11.2021г. съдебно Решение № 267/13.12.2021г. по в. гр. д. 695/2021г. на ОС Пазарджик, с което ответницата е осъдена да заплати на ищеца, на осн. чл. 36, ал. 1 ЗН стойността на разполагаемата част от наследството на С. И.ова Г.а. Вземането е съдебно установено, поради което валидно възникнало. Същото не е погасено изцяло до приключване на съдебното дирене пред настоящата инстанция. За събирането му е образувано изпълнително производство № 177/2023г. по описа на ЧСИ Георги Самарджиев с район на действия ОС-Пазарджик, по което е платена сумата от 2 804 лв., но същата е недостатъчна. Качеството кредитор ищецът е придобил още преди извършване на атакуваната разпоредителна сделка от 05.07.2023г.

С договор за дарение на недвижим имот, обективиран в Нотариален акт № 195/05.07.2023г. по Н. А. се е разпоредила в полза на ответницата А. В. А., която е нейна дъщеря с 3/8 ид. части от ПИ с идентификатор 10450.502.170 по КККР на град Велинград, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, целия с площ от 268кв.м., с номер по предходен план: имот 2919, от кв. 348, парцел III, с адрес на имота: град Велинград, ул.***** № 6, ведно с 3/8 ид части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10450.502.170.1.1 по КККР на гр. Велинград, с адрес на самостоятелния

обект: град Велинград, ул. ***** № 6, етаж 1, с предназначение жилище, апартамент, брой нива на обекта-едно, с площ по документ за собственост 71 кв.м., а по скица със застроена площ от 66 кв.м., ниво едно, който самостоятелен обект се намира в жилищна сграда многофамилна с идентификатор 10450.502.170.1 по КККР на гр. Велинград, брой етажи три, ведно с 3/8 ид части от сграда с идентификатор 10450.502.170.2 със застроена площ от 17 кв.м., брой етажи-един, предназначение - хангар, депо. Ответницата Н. А. е знаела за задължението, защото е страна по делото, с което е съдебно признато, а освен това сделката е сключена след възникване на кредиторското вземане. Доколкото разпореждането с имотите е извършено след възникване на вземането на ищеца, дали длъжникът и третото лице са сключили сделката с намерение да увредят ищеца е правноирелеванто.

Правноирелевантно е и дали приобретателката е знаела за възникналото задължение, защото сключената сделка е безвъзмездна и в този случай знанието за увреждане от третото лице не е сред материалноправните предпоставки за основателността на иска.

Сключената на 05.07.2023 г. сделка е увреждаща за ищеца, предвид че срещу нея праводателят не получава насрещна престация и имуществото му се намалява, с което ще се затрудни принудителното осъществяване правата на кредитора /в този смисъл Решение № 261 от 25.06.2015 г. по гр. д. № 5981/2014г., IV г. о. на ВКС/. При това без значение е дали след разпореждането притежава друго имущество и на каква стойност, върху което ищецът може да насочи принудително изпълнение и да се удовлетвори. Щом като има качеството кредитор, длъжниковото имущество му служи като общо обезпечение за вземането, поради което всяко действие на длъжника, с което той създава или увеличава своята неплатежоспособност, е увреждащо спрямо кредитора и от момента на извършването на такова действие за последния възниква правото да иска отмяната му. / Решение № 320/ 05.11.2013 г. по гр. д. 1379/2012 г., IV г. о. на ВКС, Решение № 48/ 21.02.2014г. по гр. д. гр.д. № 4321/2013 IV г. о. на ВКС/. Дори да се приеме, че самостоятелният обект в сграда-жилище, апартамент с идентификатор 10450.502.170.1.1 по КККР на гр. Велинград, с който се е разпоредила ответницата Н. А. е единственото й жилище, което е несеквестируемо, сделката отново следва да се счита за увреждаща. Аргументите за това са, че увреждането на кредитора като елемент от фактическия състав на иска по чл. 135 ЗЗД е от категорията на обективните предпоставки и предполага, че чрез извършеното правно действие длъжникът създава или увеличава неплатежоспособността си, а сделката, с която длъжникът се е разпоредил с единственото си несеквестируемо жилище уврежда кредитора, тъй като вследствие на разпоредителната сделка той изразява воля, че това жилище не му е нужно и се лишава от облагите на несеквестируемостта, поради което по отношение на него тя отпада /в този см.- решение № 782/10 от 17.03.2011 г. по гр.д. № 1236/2009 г., IV г.о., решение № 456 от 25.06.2010 г. по гр.д. № 1294/2009 г. на IV г.о./.

С оглед гореизложеното, съдът намира за установени материалноправните предпоставки за основателността на иска, поради което счита, че същият следва да бъде уважен.

Съобразно изхода на спора и на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК на ищеца следва да се присъдят сторените в производството разноски в размер на 50,80 лв. държавна такса, 10 лв. такса за вписване на исковата молба и 1 000 лв. адвокатско възнаграждение или общо 1060,80 лв., чието плащане е удостоверено с представените по делото платежно нареждане и Договор за правна защита и съдействие /л. 5 по делото/.

По изложените съображения, настоящият състав на Районен съд Велинград:

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН на основание чл. 135 3ЗД по отношение на И. Й. Г., с ЕГН: ***** с адрес: гр. Велинград, ул. ***** № 6, **сключения на 05.07.2023 г. договор за дарение**, обективиран в Нотариален акт № 195, том I, рег. № 2553, нот. дело № 189/2023 г. на нот. Е. Ч., с който Н. Й. А., ЕГН: ***** дарява на А. В. А. с ЕГН: ***** следните свои недвижими имоти: 3/8 ид части от ПИ с идентификатор 10450.502.170 по КККР на град Велинград, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 21.06.2023г., целия с площ от 268 кв. м., с номер по предходен план: имот 2919 от кв. 348, парцел III, с адрес на имота: град Велинград, ул.***** № 6, при граници и съседи на имота поземлени имот с идентификатори: 10450.502.165, 10450.502.164, 10450.502.171, 10450.502.183, 10450.502.184 и 10450.502.3038, заедно с 3/8 ид. части от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 10450.502.170.1.1 по КККР на гр. Велинград, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 21.06.2023г. с адрес на самостоятелния обект: град Велинград, ул. ***** № 6, етаж 1, с предназначение жилище, апартамент, брой нива на обекта-едно, с площ по документ за собственост 71 кв. м., а по скица със застроена площ от 66 кв. м., който самостоятелен обект се намира на първи жилищен етаж в жилищна сграда многофамилна с идентификатор 10450.502.170.1 по КККР на гр. Велинград, брой етажи три, при съседни самостоятелни обекти в сградата-на същия етаж- няма, под обекта-няма, над обекта-10450.502.170.1.2, заедно с 3/8 ид. части от сграда с идентификатор 10450.502.170.2 по КККР, одобрени със Заповед РД-18-1214/06.06.2018г. на ИД на АГКК, последно изменение на КККР, засягащо поземления имот от 21.06.2023г. с адрес на самостоятелния обект: град Велинград, ул. ***** № 6, със застроена площ от 17 кв. м., брой етажи-един, предназначение - хангар, депо, като си запазва пожизнено ограничено вещно право на ползване върху прехвърлените недвижими имоти.

ОСЪЖДА, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК Н. Й. А., ЕГН: ***** и А. В. А., ЕГН: ***** и двете с адрес гр. Велинград, ул. ***** № 6, да заплатят на И. Й. Г., с ЕГН: ***** с адрес: гр. Велинград, ул. ***** № 6 разноси в производството пред настоящата инстанция в размер на общо 1 068,80 лв. /хиляда шестдесет и осем лева и 80 ст./.

Решението подлежи на въззивно обжалване *в двуседмичен срок от връчването му на страните*, пред Окръжен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____